

Տարեկան գինը 10 լուբլ, կէս տարվանը 6 լուբլ

Առանձին համարները 5 կօպէկով:

Թիֆլառում գրվում են միմիայն Խմբակի ատան մէջ:

**Ошарашкафташылғы ұйымының өзінің
Тибелис. Редакция „Мака“.**

ԹԻՒՐՔԱՅ ՀԱՅԱՍՏԱՆԻՑ

«Մշակի» ներկայ համարում
տպում ենք Խգղիրի սեփական
թղթակցից ստացած հեռագիրը
հետևեալ բովանդակութեամբ։
«Վասպուրականի մէջ հայոց
զինված խմբեր միացան ասօրի
լեռնաբնակների հետ, Մարշմո-
նի առաջնորդութեամբ։ Հայոց
խմբերի առաջնորդը և Մար-
շմոնը միասին ստորագրեցին
ապստամբական յայտարարու-
թիւններ և շրջաբերականի պէս
տարածեցին ամբողջ Հայաստա-
նում։ Զանազան կողմեր ու-
ղարկվեցան պնդաղեսպաններ։
Մուշ կողմը մի քանի քիւրդ
ցեղեր իրանց օգնութիւն են ա-
ռաջարկում հայոց զինված խրմ-
բերին։»

Վերջապէս թիւրքաց հայաս-
տանի ամբողջ ազգաբնակու-
թեան մէջ սկսում են համե-
րաշխութեան ցոյցերը երեալ,
հայաստանի թէ հայ, թէ ասօ-
րի և թէ քիւրդ ազգաբնակու-
թիւնները վերջապէս սկսում են
հասկանալ թէ բոլորն էլ հա-
յաստանցի են, թէ բոլորի
շահերը նոյն են, թէ ճնշումը
որ նրանց վրա գործում է թիւր-
քիան հաւասարապէս ամենքի
մրա է ծանրանում. թէ մնենու

ինքնավարութիւնը հաւասարապէս այսատանի բոլոր բնակիչներին նոր կեանք պէտք է շնորհի: Վաղուց է արդէն որ այդ հա-

մերաշխութիւնը թիւքքաց հա-
յաստանի այլ և այլ ցեղերի
մէջ պէտք է հաստատված լինէր,
վաղուց է արդէն հայերը պէտք
է աշխատէին հաստատել այդ
համերաշխութիւնը իրանց և
հայաստանի այլ ցեղերի մէջ,
որպէս զի հայաստանը ներկա-
յացնէր մի ամբողջութիւն. այն

մանակ Թիւղթիան կամայա-
սն կերպով չէր կարող վարվել
յերի հետ։ Վաղուց է արդէն
հայերը կարող եին իրանց
վրոցների մէջ ասօրի, քիւրդ,
լիդի և այլ ցեղերի զաւակնե-
նն ընդունել ազգել նրանց վր-
ս բարոյապէս, տարածել քրիս-
տութիւնը մահմետական փոք-
րկ ցեղերի մէջ և այլն.... Հայց
սան տարի է արդէն որ հա-
րը բաւականանալով «Մահմա-
սդրութեան» երգեր երգելով,
կապէս ոչինչ չարեցին։ Եյդ
սական չէ հայոց հոգեւորակա-
մթիւնը, որ կատարելապէս
լրկ է պրօպագանդայի ոգուց,
անընդունակ է եղել միշտ
իստոնէական կրօնը իր շըջա-
ստող ազգերի մէջ տարածելու,
քարոզում էր հայոց ժողովը-
ն հլու հպատակութիւն դէպի-
իւրքաց կառավարութիւնը, որ
խատում էր ստրկացնել հայ
կրագործին իր վանքերի կա-
ածներին և քիւրդ բէգերին,
աշխատում էր միշտ սպանել
յ ժողովրդի մէջ ազգային ինք-
նանաչութիւնը,—մի և նոյն
սամանակ արգելում էր ընդունել
գեոր ծխական հայոց դպրոցնե-
մ Հայաստանի այլակրօն ցե-
րի զաւակներին, պիղծ համարե-
լ լուսաւորչական երեխաների
տ միասին նստացնել դպրոցների
տարանների վրա ոչ թէ միայն
լրդ, զազա, եղեղի, ասօրի ա-
կերտներին, բայց նոյն իսկ
իւնակից կաթօլիկ և բողո-
սկան հայ մանուկներին։

Հայց լաւ է ուշ քան թէ
բէք, ասում է առածը, —և
ա այն, ինչ որ առաջ չարեցին
իւրքաց հայերը, գոնէ այժմ
սում են անել։

Եթէ թիւրքաց Հայաստանի
որ բնակիչների հայերի, ա-
ռիների, քիւրդերի ընդդէմ
իւրքաց բոնութեան զէնքը
ոքին միանալու լուրը ստուգ-

—այն ժամանակ կարելի է
տահութեամբ ասել որ թիւր-
ոց այստանը կատարելա-

պէս կազմատվի թիւքքաց տրապետութիւնից, Հայաստանինքն իր ոյժով ձեռք կը բեայն ինքնավարութիւնը, որ պէտէ աղաչելով Եւրօպային, նրանից ստանալ իբրև մի շնորհ։

ՆԵՐՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ

ՆԱՄԱԿ ԹԷԼԱԽԻՑ

Սեպտեմբերի 2-ին

Ժողովուրդը յսպիսած է, տղայոց ուսումնարադատարկվել է, աշակերտաց ծնողները հանում իրանց որբոցը այդ տեղից և տալիս են քաղաքացին և մասնաւոր ուսումնարանները և եթէ շուտ փոյթ օգնութիւն չը հասցնվի, հայոց երկսեռ զբոցները կը դատարկվեն և շատ կարելի է փակեն: Մեր երկսեռ դպրոցները, որոնք մեր շուտ պարոցներից հարուստ են և տարեկան մօտ 2 բուգի արդիւճք ունեն, կարելի էր բարեկարգ իրաւութեան պահել: Բայց, որպես առաջնամաս եմ, հոգաբարձութիւնը զգուել է իր պաշտոնից և այսպէս է վարդում, որ հարկաւոր կը մին

ուրիշներին ընտրել, Ժողովրդեան յուզման և զպրոցների աշակերներից դատարկվելու պատճառը կանոնաւոր ուժան և գլխաւորապէս ոռւսաց լեզուի և թուաքնութեան վարժուածուն առաջարկութիւնը մար լինելն է; Ոռւսաց լեզուի, թուաբանութեան էլլի մի ուրիշ առարկայի (չամստատ չը գիտոր առարկայի) պատցիչ պ. Սարգսեանցը որ արէն մի քանի անդամ արձակված է ուսուցչ թիւնից, կրկին ուսուցչական պաշտօնի է հրաժարված: Պ. Սարգսեանցը անցեալ տարի փոխանակութեան առօքուած առողջապահութեան վեհական պատճառը կանոնաւոր ուժան և գլխաւորապէս ոռւսաց լեզուի և թուաքնութիւնը մար լինելն է; Ոռւսաց լեզուի, թուաբանութեան էլլի մի ուրիշ առարկայի (չամստատ չը գիտոր առարկայի) պատցիչ պ. Սարգսեանցը որ արէն մի քանի անդամ արձակված է ուսուցչ թիւնից, կրկին ուսուցչական պաշտօնի է հրաժարված:

Որ գործով պարապմուռ, պարապած էր «ՅԱՅԵԼԻ
ԳՐԵԼՈՎ, ապօկատութեամբ և օրերով ու շաբա-
ներով իր աելական գործերով զիւղերն էր շըզո-
և դասերին բացակայ դատնվում: Նրա զասամիջո-
ները շատ անգամ մի ժամից աւելի են եղել ք-
նիցս ես դիտմամբ ժամացոյց ձեռքիս դիտել ե-
որ պարոնը զասամիջոց է տուել դուրս է նկել
սատել է դպրոցի հանդիման հիւսնի խանութու-
ամբողջ ֆամով բուրդնութիւն է քաշել և մապաչաթ-
արել այնտեղ, եւ այս բոլորը յայտնի էր թէ գ-
լաբարձութեանը և թէ վերատեազնն: Որպէս
ննիթերցողը գէթ ուստերէնի զասատութեան ա-
դիւնքի և աշակերտուչնաց այդ առարկայի ս-
ունեցած յառաջադիմութեան մասին մի գաղ-
փար ստանայ, կը պատմեմ դրա մասին մի իր-
դութիւն, որ ականատես եղողներից մէկը ի-
շատամեց:

Սնցեալ նոյեմբեր ամսին արքունի դպրոցներ-
ի դիւնքոր պ. Ստրելցիլին, մեր զպրոցների վեր-
ուսուչ պ. Բարիսուղարեանը, քաղաքային ուսու-
արանի տեսուչները, զպրոցների հոգաբարձութիւ-
նի մի քանի ուրիշ անձինք այցելեցին ո. Գ-
եաննեան օրիորդաց դպրոցին: Դասախոսում է-
ւուստերէնից պ. Սարգսեանցը: Դասախոսութեա-

պատունը լսաց է առաջոտեամ 10—2 ժամ
(Բայց կ կրակի և տօն օրեւթիւնը)

Յայտ արարութիւն ընդունվում է ամեն լեզուով:

Յայտարարութիւնների համար վճարում են
իրարանիւր բառին 2 կոտէկ:

ԱՐԴՅՈՒՆ

Ժամանակ պէ. Ստրելեցիլին մօտենումէ դաս պատասխանող աշակերտուհուն, ձեռքից բռնումէ և չարց անում՝ թէ ինչպէս է ձեռք ուստիքն. և կը չաւատաք, ընթերցող, եթէ ասեմ որ չէր կարողանում պատասխանել. Բայց, գիտէք, այդ երրորդ բաժանման օրիորդը մօտ 5 տարի է, որ ուսանումէ յիշեալ դպրացում: Դրանից յետոյ պէ. Բարիսուղարեանցը առաջարկում է նոյն բաժանման օրիորդներին, որ իրանց քարետախտակների վրա գրեն իրանց ազդ և անունները և հաւատացէք դրանցից և ոչ մէկը չէ կարողանում իր ազգանունը ուզիդ գրել և շատերը գրել անդամ չեն իմացել: Այդ միջոցին կարծեմ վերատեսուչը չետեւալ նկատողաւթիւնն է արել ուսւաց լսդուի ուսուցչին, և զբացը այն ժամանակն անցաւ, երբ կարդալ և գրելը միասին չեն անցնում, այժմ կարդալ գրելը միասին պէտք է սովորեցնել: Նոյն բաժանման աշակերտուհիներից մէկին ասում են գրիր 14 և նա չէ կարողանում գրել:

Ս.յա մի՞ քանի խօսքերից բնթերցողը կարողէ
երևակայել մեր գպարոցների ոչ բարի դրամթիւնը:
Երկու խօսք էլ վարժուչու մասին:

Օրիորդաց գպարոցը ունի և մէկ վարժուչի, բայց
չաստատ չը գիտեմ, վարժուչու թէ մերակացուի
պաշտօնուի Կարծեմ, այդ մի՛ և նոյն է և միայն այս-
քան զիտեմ, որ դա իր խօսքով ուսել է Թիֆլիսի
Զիգրաշէնի օրիորդաց ծխական գպարոցում մօտ 3
տարի և իմ խօսքերը զրապարտութիւն չը պէտք է
ընդունել, եթէ ասեմ իր անունը ուղիղ ստորա-
գրել չէ կարողանում: Նորերում վարժուչին ծը-
նեց մի որդի և բնդունված ստորոտթեամբ մօտ
վեց շաբաթ իր սենեակից գուրս չի դնայ: Ա.յս-
պէսով ուսումն արանք առժամանակ պլատի մնայ
առանց վարժուչու, բայց, ինչպէս լսում եմ, չոգա-
բարձութիւնը այդ մասին արգէն հոգացել է և
կարգել է նշա փոխարէն մի լուսայարար պա-
ռաւ, իբրև ժամանակաւոր պաշտօնակառար վար-
ժուչու մինչև չոկտեմբերի 15-ը:

Սյունէտեալ պյու լուացարար կինը կարող է պարուծենալ և կասի «ես էլ ամիս և կիս վարժուհու պաշտօն եմ վարել Թէլափի չայոց երկառու դպրոց-ներում»: Պ. վերատեսուչ Բարխուգարեանցի խորին ուշագրութիւնն եմ հրասւերում մեր երկանու զալոցների վրա, մանաւանդ որ դակուցները Փերիկ և ը բնեկարդել կարելի է ամենազիւրին կերպար, որովհետեւ ամենաչարկաւոր բանը, վողը պատ-

Ա բանով է: այս պար սկզբանական ըստ

ՆԱՄԱԿ ԽՄԲԱԳԲԻՆ

Թիֆլիս, 15 սեպտեմբերի
Իգղիրի՝ ձեր սեպհական թղթակցի չեռագիրը
աւետեց մեզ Վանի հայերի առաջին քայլը դէպի
ազատութիւն։ Այն փոքրիկ պատերազմից յետոյ, որ
նրանք մղած են վայրագ բռնաւորի դէմ, անկարե-
լի է առանց ուշադրութեան թողնել չերտոսներին։
Նրանք իրանց ժամանողները ունենալով կընդիմա-
գիեն բռնաւորի հրամակներին և ցոյց կը տան աշ-
խարչին որ իրանք անմահ դիմագաղների հարազոտ
գաւակներ Մնելով պատրաստ են իրանց արիւնը
թափենական առաջնորդութիւնը

թափու չայրսուաց պալատութեան համար։
Ուրեմն, եթէ մենք չայերս ըստ կարողացանք
պէտք եղածին չափ մեր սովալլուկ եղբայրներին
օգնելով ազատել նրանց մաշտան ճիշճաներից,
գէթ այժմ օգնութիւն չասցնենք թիւքը աց Հայա-

տանի ազգառութեան վիրաւոր նահատակներին։
Խսկ դուք, պ խմբագիր, որ ազգասիրաբար
յանձն էք առած Ռուսաստանի աղղայնոց ամսն
կարգի նույիները ուր որ չարին է չասցնելու,
ինդրում եմ որ ներկայիւս ծրարեալ տառնելոց ը-
ևս, որ նույիրում եմ յօդուտ Վանի վիրաւո-
ր եալ չայերին, բարեհաճիք պատկանեալ տեղը
չասցնելու, և եթէ չնար է իմ այս նամակին հա-
մար ևս մի անկիւն շնորհէք ձեր պատուական
«Մշակ»-ին մէջ։ Այս այս մասն Պ. Փ.

ՆԱՄԱԿԻ ԽՄԲԱԳԻՐԻՆ

Թիֆլիս, սեպտեմբերի 2

Խնչ որ նոր է, մեր հասարակութեանը սիրելի է, ցանկալի է, խկ յետոյ հասարակութեանը զգվում է, անարքեր է զառնում:

Ամեն մի բան, մի ծեռարկութիւն, մի բարեգործութիւն, երբ առաջն անդամ երևան է գաղն մեր հասարակութեան մէջ ամենքը նորան սիրով են ընդունում, աշխատում են մասնակցել, իրանց կարողութեան չափ օգնել զործին, բայց երբ անցաւ փոքր ինչ ժամանակ, ամենքը սկսում են սառը վերաբերել զործին չետքնուի, և վերջապէս զործը դադարեցնում են նոյն խկ յան միջոցն, երբ հարկաւոր է ամեն ջանքերը և աշխատութիւնները բազմապատկել, կամ գննէ շարունակել առ, ժամանակ, որպէս զի գործը հանի իր ցանկալի վախճանին, և ուսույն ջանցնեն ծեռարկածիր:

Երբ «Մշակ» լրագիրը առաջն անդամ յախնեց Հայաստանի անտառների սովոր լրաց, և կարդաց հրարութիւ սրատով հրամակներ յօդուա սովաստանջների, զանազան կողմերից կայծակի արագութեամբ երևեցան օգնութիւններ, զանազան կողմերից անձնելի նման թափեցան նուէներ գիմաւորապէս «Մշակի» խմբագրաստանը: Սովորց խնամու կենտրօնական մասնաժողովը բաժանում էր այդ նուէները բոլոր սովանակներին սուանց խորութիւն դնելու կրօնի և ազգութեան մէջ, և սորանով բարձրացրեց հայութեան անոնը և պատիւր թէ եղուայի, թէ թիւրքիայի և թէ նոյն խկ չափ արինարը քուրդի առաջների առաջ:

Ամեն մի զասակիրդին պատուհանող անձնելք սկսեցին նուէներ համարել: Այս միջոցն Ռուսաստանի համար զայերը ցոյց տուին մի օրինակնելի մարդասիրութիւն որը երեք չը պէտք է մուանան Հայաստանի չայերը: Այս մարդադրական զործին մասնակցեցին զանազան կողմէն և անձնելի քաղաքանիւններ, մասնականը և մովիսականը:

Երբ Հայաստանում սովոր յախնեց և դեռ ոչ մի կողմից օգնութիւն չըր համել, Հայաստանի հայր բարորդին յուսածատից, նա զիտէր լաւ, որ ոչնչ օրինակներ չըր կարող առանալ իր աշբութիւնից, նրա յոյս միացել էր միայն մէկի կը լրացրած էր զամանակը և անդունիք խորդերամբ զորութիւնը էր սպասում, զամանակն էր: Բայց այս բանի մէջ էլ զամանակն դորունէութիւնը ամենքին յայսնի է: — Ուրեմն կը ուրուց լուրջութիւնը մասնակտեց է իրան նմաններն, որպէս թէ պրովէտաստան սավագան հայր, ուրովիտ նրան շատ ամսութիւնը էր ամսութիւն անձնելք՝ քրիստոնեան, մասնականը և մովիսականը:

Երբ Հայաստանում սովոր յախնեց և դեռ ոչ մի կողմից օգնութիւն չըր համել, Հայաստանի հայր բարորդին յուսածատից, նա զիտէր լաւ, որ ոչնչ օրինակներ չըր կարող առանալ իր աշբութիւնից, նրա յոյս միացել էր միայն մէկի կը լրացրած էր զամանակը և անդունիք խորդերամբ զորութիւնը էր սպասում, զամանակն էր: Բայց այս բանի մէջ էլ զամանակն դորունէութիւնը ամենքին յայսնի է: — Ուրեմն կը ուրուց լուրջութիւնը մասնակտեց է իրան նմաններն, որպէս թէ պրովէտաստան սավագան հայր, ուրովիտ նրան շատ ամսութիւնը էր ամսութիւն անձնելք՝ քրիստոնեան, մասնականը և մովիսականը:

Երբ Հայաստանուց դուրս բնակիող հայերի օրնութիւն հասաւ, հայաստանի հայր զգաց որ ամտէր չէ, նա յանկած քաջալերից, նա իր տուն մանելիս երբ ընտանիքը տիսած և սոված էր տեսնում, քաջալերում էր և հայրութեամբ արտասանութեամբ արտասանութեամբ էր չեամենակ տիսածը, մեր ապահով ապահով էր ուսուածական անունը ուսուածական անունը, ուսուածական անունը ուսուածական անունը, ուսուածական անունը:

Երբ Հայաստանում սովոր յախնեց և դեռ ոչ մի կողմից օգնութիւն չըր համել, Հայաստանի հայր բարորդին յուսածատից, նա զիտէր լաւ, որ ոչնչ օրինակներ չըր կարող առանալ իր աշբութիւնից, նրա յոյս միացել էր միայն մէկի կը լրացրած էր զամանակը և անդունիք խորդերամբ զորութիւնը էր սպասում, զամանակն էր: Բայց այս բանի մէջ էլ զամանակն դորունէութիւնը ամենքին յայսնի է: — Ուրեմն կը ուրուց լուրջութիւնը մասնակտեց է իրան նմաններն, որպէս թէ պրովէտաստան սավագան հայր, ուրովիտ նրան շատ ամսութիւնը էր ամսութիւն անձնելք՝ քրիստոնեան, մասնականը և մովիսականը:

Երբ Հայաստանուց դուրս բնակիող հայերի օրնութիւն հասաւ, հայաստանի հայր զգաց որ ամտէր չէ, նա յանկած քաջալերից, նա իր տուն մանելիս երբ ընտանիքը տիսած և սոված էր տեսնում, քաջալերում էր և հայրութեամբ արտասանութեամբ արտասանութեամբ էր չեամենակ տիսածը, մեր ապահով ապահով էր ուսուածական անունը ուսուածական անունը, ուսուածական անունը, ուսուածական անունը:

Երբ Հայաստանի հայր զգաց որ ամտէր չէ, նա յանկած քաջալերից, նա իր տուն մանելիս երբ ընտանիքը տիսած և սոված էր տեսնում, քաջալերում էր և հայրութեամբ արտասանութեամբ արտասանութեամբ էր չեամենակ տիսածը, մեր ապահով ապահով էր ուսուածական անունը ուսուածական անունը, ուսուածական անունը, ուսուածական անունը:

Երբ Հայաստանի հայր զգաց որ ամտէր չէ, նա յանկած քաջալերից, նա իր տուն մանելիս երբ ընտանիքը տիսած և սոված էր տեսնում, քաջալերում էր և հայրութեամբ արտասանութեամբ արտասանութեամբ էր չեամենակ տիսածը, մեր ապահով ապահով էր ուսուածական անունը ուսուածական անունը, ուսուածական անունը, ուսուածական անունը:

Երբ Հայաստանի հայր զգաց որ ամտէր չէ, նա յանկած քաջալերից, նա իր տուն մանելիս երբ ընտանիքը տիսած և սոված էր տեսնում, քաջալերում էր և հայրութեամբ արտասանութեամբ արտասանութեամբ էր չեամենակ տիսածը, մեր ապահով ապահով էր ուսուածական անունը ուսուածական անունը, ուսուածական անունը, ուսուածական անունը:

Երբ Հայաստանի հայր զգաց որ ամտէր չէ, նա յանկած քաջալերից, նա իր տուն մանելիս երբ ընտանիքը տիսած և սոված էր տեսնում, քաջալերում էր և հայրութեամբ արտասանութեամբ արտասանութեամբ էր չեամենակ տիսածը, մեր ապահով ապահով էր ուսուածական անունը ուսուածական անունը, ուսուածական անունը, ուսուածական անունը:

Երբ Հայաստանի հայր զգաց որ ամտէր չէ, նա յանկած քաջալերից, նա իր տուն մանելիս երբ ընտանիքը տիսած և սոված էր տեսնում, քաջալերում էր և հայրութեամբ արտասանութեամբ արտասանութեամբ էր չեամենակ տիսածը, մեր ապահով ապահով էր ուսուածական անունը ուսուածական անունը, ուսուածական անունը, ուսուածական անունը:

Երբ Հայաստանի հայր զգաց որ ամտէր չէ, նա յանկած քաջալերից, նա իր տուն մանելիս երբ ընտանիքը տիսած և սոված էր տեսնում, քաջալերում էր և հայրութեամբ արտասանութեամբ արտասանութեամբ էր չեամենակ տիսածը, մեր ապահով ապահով էր ուսուածական անունը ուսուածական անունը, ուսուածական անունը, ուսուածական անունը:

Երբ Հայաստանի հայր զգաց որ ամտէր չէ, նա յանկած քաջալերից, նա իր տուն մանելիս երբ ընտանիքը տիսած և սոված էր տեսնում, քաջալերում էր և հայրութեամբ արտասանութեամբ արտասանութեամբ էր չեամենակ տիսածը, մեր ապահով ապահով էր ուսուածական անունը ուսուածական անունը, ուսուածական անունը, ուսուածական անունը:

Երբ Հայաստանի հայր զգաց որ ամտէր չէ, նա յանկած քաջալերից, նա իր տուն մանելիս երբ ընտանիքը տիսած և սոված էր տեսնում, քաջալերում էր և հայրութեամբ արտասանութեամբ արտասանութեամբ էր չեամենակ տիսածը, մեր ապահով ապահով էր ուսուածական անունը ուսուածական անունը, ուսուածական անունը, ուսուածական անունը:

Երբ Հայաստանի հայր զգաց որ ամտէր չէ, նա յանկած քաջալերից, նա իր տուն մանելիս երբ ընտանիքը տիսած և սոված էր տեսնում, քաջալերում էր և հայրութեամբ արտասանութեամբ արտասանութեամբ էր չեամենակ տիսածը, մեր ապահով ապահով էր ուսուածական անունը ուսուածական անունը, ուսուածական անունը, ուսուածական անունը:

Երբ Հայաստանի հայր զգաց որ ամտէր չէ, նա յանկած քաջալերից, նա իր տուն մանելիս երբ ընտանիքը տիսած և սոված էր տեսնում, քաջալերում էր և հայրութեամբ արտասանութեամբ արտասանութեամբ էր չեամենակ տիսածը, մեր ապահով ապահով էր ուսուածական անունը ուսուածական անունը, ուսուածական անունը, ուսուածական անունը:

Երբ Հայաստանի հայր զգաց որ ամտէր չէ, նա յանկած քաջալերից, նա իր տուն մանելիս երբ ընտանիքը տիսած և սոված էր տեսնում, քաջալերում էր և հայրութեամբ արտասանութեամբ արտասանութեամբ էր չեամենակ տիսածը, մեր ապահով ապահով էր ուսուածական անունը ուսուածական անունը, ուսուածական անունը, ուսուածական անունը:

Երբ Հայաստանի հայր զգաց որ ամ

ստացեր են իրենց վրայ; Զեն կրնար պաշտօնի պատասխանառությանը բարձրէն խորշել Պ. Աշմետ-Պարթէլէթ այս վիճաբանութեան մէջ բոլորովին արտաւոց և զանակ մը գործածեց; Այլք համարձակագիտէս քննադատաւոյն կառավարութիւնը, բայց ընդհանրապէս խնդրոյ նեղքեւ գտնուող առաջարկութեան վրայ խօսեցան; Այս մասին տեսն խօսք մէծ զգուշութեամբ և գրեթէ երկիւղածութեամբ պէտք էր ըսուի:

«Պ. Յնալու բռնադատումն սկզբունքն ընդունեց: Բացարութիւն խնդրեց այն ժիշտ ընթացից նկատմամբ, ում կառաջադարձեմք հետեւիլ դեռ կատարելապէս ի հանդէ չեկած պարագայից մէջ, վերաբերութեամբ բռնադատական միջոցներու գործածման Պէտք է եղեր յայտարարեմք թէ միոք ունիմք բռնական միջոցներ զործածել թուրքիոյ մէջ, թէ ոչ բոլորովին կը հրաժարիմք այդպիսի գաղափարէ մը: Ոչ ումեք այդպիսի հարցում մը կրնայ լինիլ բանաւորապէս: Երբ միջազգային բարեմտութեան վրայ հաստատեալ պարտաւորութիւններ ունենաք, որոցմով օտար երկրի մը գործոց կրնաք միջամտել անհնար է որ այդ գործոց շարունակութեան միջոցին՝ ճշդիւ յայտնէք թէ տակաւին անձնանօթ պարագայից մէջ մինչեւ ո՛ր աստիճան յառաջ երթալ մտադիր էք: Այսպիսի հարցմանց դէմյարդանօք ժխուածու մ'եւ եթ կարելի է հանել: (Պ. ՕՆՍԼՈՒ. — Ես ըսած էի որ ժողովոյս նստաշրջանին վերջանալին առաջ տեղեկութիւն տաք, և ո՛չ թէ անմիջապէս:) Բայց այդ ալ դժուարութիւնէ չը կրնար ազատել զիս (կը յարէ Պ. Կլատսմոն:) Գաղաքական առ կախ գործերը ժողովոյս նիստերու շրջանին վերջանակէն առաջ մեծապէս յառաջացած լինին: Կառավարութենէն այս բանը միայն սպասելու իրաւունք ունիք որ նա բացորշապէս յայտարարէ թէ ինք զգուշութեամբ կը գործէ ծանուցեալ պարտուց սահմանին մէջ թէ նոր նպատակներ և անվաւեր դիտումներ չը ստեղծեր, ոչ ալ գործողութեան անլուր միջոցներ: (Հաւանութեան ան աղաղակներ:) Խորհրդարանանին ընդհանուր վստահութեան և կառավարութեան խօհեմութեան ու չափաւորութեան մասին ընդհանուր ապահովութիւնն՝ անոր բռնելիք ընթացից նկատմամբ երաշխաւորութիւն մը պէտք է լինին ժողովոյս: Պահպանողականաց կողմը արամագրութիւն մը կայ Եւրոպական համաձայնութիւնը տարակութիւնն ու անսխալ գործողութեան միջոց մը չէ համարած: Մեր ըսածն այս է որ առանց Եւրոպական համաձայնութեան ոչինչ կրնայ ձեռք բերուիլ. թէ առանց Եւրոպական համաձայնութեան՝ ընդդիմութիւն, դժկամակութիւն, անկարգութիւն և անյաշողութիւն կը տեսնուին: (Հաւանութիւն:) Անգլ.-Թիւրք պայմանագիրն այդ անյաշութեան մեծ օրինակ մ'է: Փոքր Ասիոյ բարեկենորդմանց մասին այդ պայմանագրին արդիւնքը բացարձակ ոչնչութիւն եղաւ: Այդ պայմանագրին նկատմամբ Եւրոպական տէրութեանց նախանձին օրինակը տուաւ Դաղիա. թէն այդ օրինակն յայնժամ (Առող Պիբոնսֆիլտի պաշտօնավարութեան ժամանակ) դժբաղդաբար ծածկւած էր մեզնէ,

(Հաւանութիւն.) և ոչ միայն Ելրապական տէրութեանց, այլ և Թուրքիոյ մըսաքին մէջ նախանձ յառաջ բերաւ, ամենազօրաւոր կասկած մ'արթնցուց թէ Անդղիա, այդ պայմանով, Փոքր Ասիոյ մէջ իւր ազգեցութիւնն ու գերիշամնութիւնը պատճիամասել Յսմ ազգեցութեան և գերիշամնութեան տեղ: Այս գժբաղդ արդիւնքներն ազգարարութիւն մ'են թէ մեք Յերգլիսուն այդպիսի բացառիկ ընթացք մը պէտք չէ բոնիմք: Կրնայ ըսուիլ որ Արևելեան Ելրապիոյ մէջ քիչ մը բարկիք եղաւ, բայց որչափ բարկիք որ եղաւ Արևելեան տէրութեանց ձեռամբ, Ելրոպական համաձայնութեամբ կրնան ձեռքբերուիլ, զի թէ միաբան գործողութիւնը մեր առջև յիշատակարան մ'է այն բաներուն, որք Ելրոպական համաձայնութեամբ կրնան ձեռքբերուիլ, զի թէ միաբան գործողութիւնը մը չէր այն, սակայն Ելրոպական ամենամեծ տէրութեանց երեքն յայնժամ միացած էին և ոչ մէկ Ելրոպական տէրութիւն դէմ կը դնէր: Եթէ այդպէս է, բանաւոր չը լինիր ըսել թէ այս համաձայնութեան սկզբունքն, որ վերջապէս մարդկութեան մի մեծ յաղթանակն յառաջ բերած է՝ Արևելից մէջ ազատութիւն և արդարութիւն հաստատելով և Արևելեան ամբողջ ցեղի մը յուսոյ գուռ բանալով, այդ սկզբունքը չէ յարմար գործիք մը, որ կ'արժէ փորձել, մինչեւ որ նոյնքան բարի և նոյնչափ մեծ արդիւնքներ արդարադած ուրիշ լաւագոյն գործիք մը գտնէք:

(Մասիս)

Թիմիքիւն

Կ. Պոլսի «Տամբօն» ֆրանսիական լրագիրը 15 սեպտ. հրատարակած համարի մէջ առաջնորդող յօդուածով բանակուում է թիւրք մամուլի և մանսաւանդ «Վակիթ» և «Հաքիքաթ» լրագիրների դէմ: «Կարելի էր կարծել, առում է լրագիրը, որ փոխանակ հասկանալու երկրի անվատահայտութիւնները թիւրք մամուլը իր պարտաւորութիւնները չըմբռնելով իրան նպատակ է դրել մինչեւ ծայրայեղողութիւն հայցնել անդգուշութեան (կամ անսահօթութեան) ընթացքը, որ նա բռնել է վերջին ժամանակներս: Եթէ կ «Վակիթ» և «Հաքիքաթ» ասես թէ իրար խօսք էին տուել, միմեանց երդվել էին մէկ մէկու գերազանցել և որ մրցանակի գինը նորան պիտի պատկանէր, որը աւելի վատագաւոր ծայրայեղութիւններ կը յայտնէր:

Յօդուածները, ինչպէս ասում է «Տամբօն» լրագիրը, լի են սպառնալիքներով յօյների դէմ (որոնք դրանց կարծիքով կը կոտորվեն ալբանցիներից), Անդղիայի դէմ, որին թիւրք լրագիրները նախագուշակում են ամենամօտ ապագայի մէջ մի ապօտամբութիւն ամբողջ Հնդկաստանի մէջ: Իսկ Հայաստանի մասին թիւրք կը ագիրը յայտնում է, որ ամեն ափուքը շուտափութութիւնները ձեռքբերելու համար մի նշան կը լինի առաւել անխնայ կոտորման, քան թէ այն որ կատարվել է արևելեան Ռումելիայի մէջ:»

«Տամբօն» լրագիրը այսպէս է շարունակում իր յօդուածը:

«Մենք միայն մեր զարմանք կը յայտնէնք որ թիւրք լրագիրը այն կարծիքի է, թէ հայոց հարցի լուծումն միայն կոտորումներ կարող է առաջ բերել: Մենք յուտով ենք, որ իր պնդածին չը նայելով, «Հաքիքաթը» բաղդաւորապէս ոչինչ չէ կարող վատահապէս ասել և նրա ասածները լոկ սպառնալիքներ են: Բայց սպառնապիքները գեռ եւ ոչ մի

մեծ պետութեան համար արգելք չեն եղել իրադորժել հաստատ մի վճիռ: Խակ եթէ ել իրադորժվելին թիւրք լրազգին նախագուշակութիւնները և եթէ էլ պետութիւնները նախատեսէին այս տեսակ դժբաղդութիւններ, նրանք այնու ամեն միջոց գործ դնել Բերլինի աւագաժողովի և կօնչել բերլինյայի վճիռները իրադորժելու նպատակով. և անկասկած այն վայրենութիւնները, որ նախագուշակում է «Հաքիքաթ» կորագորեր կը լինէին նախառաջ նոյն խակ թիւրքիայի համար»:

«Մենք չենք պահանջում, որ մամուլ դէմ խիստ միջոցներ գործ դրվեն, այլ ընդ հակառակ նոյն ազատութիւնն ենք ցանկանում նրանց, որպէս և մեզ համար, մինչ անգամ «Օսմանլիի» համար, ըլ նայելով որ նա քրիստոնեայ այն խմբագիրներին որք նրա իմաստուն գաղափարները չեն բաժանում, աքսորել է պահանջում:—Բայց որովհետեւ հասարակութիւնը, իրաւացի թէ սխալ, կարծում է թէ «Հաքիքաթի» յօդուածները բարձրից են թելազրած, մենք նոր մինիստրութեանը խրատ կը տայինք այնպիսի միջոցներ գործ դնել որք ընթերցողներին կը համագէին, թէ նա մերժում է այնպիսի գաղափարներ, ինչպէս դոքա, որոնց դէմ մենք ահա մաքաւում ենք և որք, ձշմարիտ է, հրատարակվել են նախ քան նոր մինիստրութիւնը վարչական գործերը յանձնառած էր:

ԱՅԴԱՆԻՍՏԱՆ

Գեներալ Ֆէյրի զօրաբաժնի մէջ եղած «Standard» լրագրի թղթակիցը սեպտեմբերի 5-ից հետեւալ կերպով նկարագրում է Կանդահարի դրութիւնը կաղաքի անապատ էլեկտրական անապատ էր ներկայացնում: Փողոցների մէջ մարդիկ չը կային, խանոսութները փակված էին և երբեմն երբեմն միայն փողոցների մէջ կարելի էր նկատել բնակիչներին: Այսպէս էր թւում, որ քաղաքը բայց ռապէս անզիշիական զօրքերով էր բնակեցրած: Այսօր քաղաքը կերպարանափոխվել է: Բնակիչները ամեն տեղից գալիս են Կանդահար: Խանոսութները բացվում են և շրջականներից անդադար պաշարելին են բերում: Կանդահարը իր սովորական պատկերն է ստանում: Բնակիչները վերադառնալով, իրանց գոյքը նոյն դրութեան մէջ են գտնում, ինչպէս և թողել էին: Միքանի տները միայն կողոպտած են, մեծ մասը մնացել է առանց ձեռք տալու և բնակիչներին այդ հանգամնքը չափագնց զարմացնում է: Եյիւրախանը, ինչպէս յայտնի է, մատղիր էր արևմաեան Աֆգանիստանի մէջ ընդհանուր ապստամբութիւն ծագեցնել և նրա այդ փորձը կառար անաջողութեան հանդիպեց: Նրա լրտեսներ ամեն տեղ դրվաւմ էին բնակիչներին ապստամբի և կոտորել անհաւատներին: ազգահանակութիւնը չը հետեւ այդ յորդորներին: Եյիւրախանի զօրքերի մեծ մասը սպանված է, որովհետեւ կուի դաշտը դեռ հիմա էլ դիակներով է ծածկված: Այդ յաղթութիւնը մեծ ազգեցութիւն գործեց քաղաքի բնակիչների վրա: Այժմ նրանք աւելի մեծ յարգանքով են վերաբերվում գէպի մեր զինուորները: Ասում են, որ Եյիւրախանը շարունակում է անընդհատ փախչել դէպի Ներառաւագաւառաւագաւառ: Նատերը հաւատ հաւատ է այժմ ոչինչ չը կարողացնք իմանալ:

«ՄՇԱԿԻ» ՊԱՏՄՈՒԱՆՆԵՐ

ԱԽԱԼՅԻՍ. 1. Նաո ցաւում ենք, որ ձեր նախակը չենք կարող տպել, որքան էլ համակական կէտեր ունենայ: Բայց մենք մարդիների անձնական կեանքի մասին գըրուածներ չենք տպում: Խնդրում ենք մի հետևեցէք այն մարդկանց օրինակին, որոնք սկզբունքներ յայտնել ուղնալով իրանց թշնամիների անձնական կեանք են արատաւորում:

«ՄՇԱԿԻ» ՀԵՌԱԳԻՐՆԵՐ

ՍԵՓԱԿԱՆ ԹՂԹԱԿՑԻՑ

ԻԳԴԻՔ, 14 սեպտեմբերի: Երեկ ստայվեցաւ լուր Վանից, որ Վասպուրականի մէջ հայոց զինված խումբերը միայն ասօրի լեռնաբնակների հետ, Մարշիմնի առաջնորդութեամբ: Հայոց խումբերի առաջնորդը և Մարշիմնը միասին ատորազրեցին ապստամբական յայտարարութիւններ և շրջաբերականի պէս տարածեցին Հայաստանում: Զանազան կողմեր ուղարկված են պնդաղեապաններ: Մուշի կողմը մի քանի քիւրդ ցեղերը իրանց օգնութիւն են առաջարկում հայոց զինված խումբերին:

ՄԻԶԱԶԳԱՅԻՆ ԸՆԿԵՐՈՒԹԵՆԻՑ

Ս. ՊԵՏԵՐՈՒԹԻԳ, 12 սեպտեմբերի: «Պրա-
ԵՐԱԿ. ԵՅՍՏԻ» Լրագիրը հաղորդում է, որ գնդապետ Բարսանօվ նշանակված է Կօզիօն նահանգապետի պաշտօնակառար, «ՆՈՅԵ ՎՐԵՄՅԱ» լրագիրը լսել է, որ ի նկատի ունենալով Զինաստանի հետ պատերազմ՝ բացվելու կարելութիւնը, ուռւսաց կառավարութիւնը ծախսել է Թուրքեստանի զօրքերը կազմակերպելու համար 5 միլիոն, զինուորական նաւասարմը Խաղաղ ովկիանոսը ուղարկելու համար մօտ 3 միլիոն, Վլադիվաստօկի և Ծովեզրեայ նահանգի միւս տեղերը ամրացնելու համար 3 միլիոն:

ՓԱՐԻԶ. 12 սեպտեմբերի: Նոր մինիստրութիւնը կազմված է: Մինիստրութեան խորհուրդի նախագահ նշանակված է Ֆերրի, լուսաւորութեան՝ Բարտելեմի, արտաքին գործերի՝ Սենտաֆօր, ծովային՝ Կոոյէ, հասարակական աշխատանքների՝ Սադի-Կալման, մինիստրական միւս պաշտօնները անսիոփոխ նացին:

ՓԱՐԻԶ. 12 սեպտեմբերի: Կեպտառունից հեռագրում են, որ 1200 բասուանները յարձակվեցին Մագալեմուկի վրա և 5000 Մաթեանդի վրա, բայց յետ մզվեցան:

ՍԿՈՒՏԱՐԻ, 11 սեպտեմբերի: Ծովագետ Սէյմուր դիմեց Դուլցինիոյի մէջ եղած ալբանցիներին և թիւրքաց իշխանութեանը, պահանջերով անյապաղ դատարկել քաղաքը և ձերնօցօրցիներին յանձնել: Իրդաշխաշտ շատ քէն եռանդ է ցոյց տալիս: Այսօր չերնօցօրցիները մօտեցան Դուլցինիոյն ու այսօր իսկ Սէյմուր «Խելիցն» նաւով զնաց Կատարբօ, իսկ այնտեղից ուղևորվեցաւ Ցետինիէ:

ԲԱԳՈՒԶԱ, 14 սեպտեմբերի: Ծովագետ Սէյմուր հրամայեց նաւատորմին՝ պատրաստ լինել երկուշաբթի օրը ուղևորվելու համար:

ՓԱՐԻԶ. 14 սեպտեմբերի: Արտաքին գործերի մինիստրը դիմեց Ֆրանսիայի հաւատարմատարներին օտար պետութիւնների մօտ մի շրջաբերականով, որի մէջ նա ի միջի այլոց յայտնում է, թէ նոր մինիստրութիւնը ոչինչով չէ վտօնուի նախկին մինիստրութեան արտաքին քաղաքականութիւնը:

ԲԱԳՈՒԶԱ, 13 սեպտեմբերի: Այսեղ հասաւ ծովագետ Սէյմուր: Բրաւափաշայի հետ բանակցութիւնները ընդհատված են: Նաւատորմից գործողութիւնների սկսելը Դուլցինիոյի դէմ անփախչելի է, Ալբանական միութիւնը պատասխամ է, որ եթէ միացեալ նաւատորմը թշնամական գործողութիւններ կը սկսի Դուլցինիոյի դէմ, Ալբանիայի մէջ եղած հիւպատունները կը բռնվին:

Ս. ՊԵՏԵՐՈՒԹԻԳ, 14 սեպտեմբերի: Պետական բանկի 5% առմանակը առաջին շրջանի արժէ 94 ր. 50 կ., երկրորդ 92 ր. 37 կ., երրորդ 93 ր. 35 կ., չորրորդ 92 ր. 37 կ., ներքին 5% առաջին փոխառութեան առմանակը 90 ր. 75 կ., երկրորդ 90 ր. 75 կ., սակէ 8 ր.: Ուռւսաց 1 բուրլ 1օնդօնի վրա արժէ 24,9₆₁ պէնս, ուղարկած 100 ր. Համբուրգի վրա 210 մարկ 25 պէ., Փարիզի վրա 200 ֆր. 50 սահմարմ:

Խմբագիր—Հրամատարակող ԳՐԻԳՈՐ ԱՐԺՐՈՒՆԻ

«ՄԵԱԿԻ» ՀԵՌԱԳԻՐՆԵՐ

ՍԵՓԱԿԱՆ ԹՂԹԱԿՑԻՑ

իդյիմ, 14 սեպտեմբերին: Երեկ ստայվեցաւ
լուր Վանից, որ Վասպուրականի մէջ հայոց
զինված խումբերը միացան ասօրի լեռնա-
բնակների հետ, Մարշիմօնի առաջնորդու-
թեամբ: Հայոց խումբերի առաջնորդը և
Մարշիմօնը միասին ստորագրեցին ապստամ-
բական յայտարարութիւններ և շրջաբերա-
կանի պէս տարածեցին Հայտասննում: Զա-
նալան կողմեր ուղարկված են պնդադես-
պաններ: Սուշի կողմը մի քանի քիւրդ ցեղե-
րը իրանց օդնութիւն են առաջարկում
չարո ունիւնած կամ ժեւելու:

Միջնական լուսաբարե:

Ս. ՊԵՏԵՐԲՈՒՐԳ, 12 սեպտեմբերի: «**ПРАВИТ. ВЪСТВ.»** **ЛУЧАДЖИРД** **ՀԱՅՈՐԴՈՒՄ** է, որ
գնդագետ **Բարանօվլ** **Նշանակված** է **Կօվզօն**
Նահանգապետի պաշտօնակառար, «**НОВОЕ**
ВРЕМЯ» **լրագիրը** **լսել** է, որ ի **նկատի** **ունե-**
նալով **Զինաստանի** **հետ** պատերազմ՝ **բայցի-**
լու **կարելութիւնը,** **ուռւսաց** **կառավա-**
րութիւնը **ծախսել** է **Թուրքեստանի** **զօրքերը**
կազմակերպելու **համար** 5 **մլլիոն**, **զինուորա-**
կան **նաւասարմը** **Խաղաղ** **ովկիանոսը** **ուղար-**
կելու **համար** **մօս** 3 **մլլիօն**, **Վաղիվաստօկի**
և **Ծովեզբեայ** **նահանգի** **միւս** **տեղերը** **ամ-**
րացնելու **համար** 3 **մլլիօն:**

ՓԱՐԻԶ. 12 սեպտեմբերի: Նոր մինիստրութիւնը կազմված է: Մինիստրութեան խորհուրդի նախագահ նշանակված է Ֆերրի, լուսաւորութեան՝ Բարտելեմի, արտաքին գործերի՝ Սենատաֆօր, ծովային՝ Կոուչէ, հասարակական աշխատանքների՝ Սադի-Կարնօ, մինիստրական միւս պաշտօնները անհիովիս մնացին:

Հ Յ Ն Գ Ր Ա Ն, 12 սեպտեմբերի: Կեպտառունից
Հեռագրում են, որ 1200 բասուաները յար-
ձակվեցին Մագալեմուկի վրա և 5000 Մա-
թետանդի վրա, բայց յետ մղվեցան:

ՍԿՈՒՏԱՐԻ, 11 սեպտեմբերի: Ծովագետ
Սէյմուր դիմեց Դուլցինիօյի մէջ եղած ալ-
բանցիներին և թիւրքաց իշխանութեանը,
պահանջերով անյապաղ դատարկել քաղաքը և
Զերնօգօրցիներին յանձնել: Բիզա-փաշտ շատ
քիչ եռանդ է ցոյց տալիս: Այսօր չերնօ-
գօրցիները մօտեցան Դուլցինիօյին ու այսօ

իսկ Սէյմուր «Խելիցօն» նաւով գնաց Կատար-
բօ, իսկ այնաեղեց ուղեւրպիցնաւ Յետինիէ:

Արքայի կուսակց առաջատարները՝ պատրիարք Ավետիք Ավագը և Տիգրան Առաքել Երկուշաբթի օրը ուղևորվելու համար։
ՓՈԲԻՑ, 14 սեպտեմբերի: Արքաքին գործերի մինիստրը դիմեց Գրանսիայի հաւատարմատարներին օտար պետութիւնների մօտ մի շրջաբերականով, որի մէջ նա ի միջի այլոց յայտնում է, թէ նոր մինիստրութիւնը ոչինչով չէ փոխիսի նախկին մինիստրութեան արտաքին քաղաքականութիւնը։

ԲԱԳՈՒՅԱ, 13 սեպտեմբերի; Այսուղ հա-
սաւ ծովապետ Սէյմուրը: Իրավավաշայի հետ
բանակցութիւնները ընդհատված են: Նա-
ւասուրմից գործողութիւնների սկսելը Պուլ-
յինիօի դէմ անփախչելի է: Ալբանական
մոռթիւնը սպառնում է, որ եթէ միացեալ
նաւատորմը թշնամնան գործողութիւններ
կը սկսի Պուլյինիօի դէմ, Ալբանիայի մէջ ե-
ղած հիւպատոնները կը բռնվին:

օ, ՊԵՏՐԻԿՈՒԹ, 14 սեպտեմբերին; Պետական բանկի 50⁰ տոմսակը առաջին շրջանի արժեք 94 ր. 50 կ., երկրորդ 92 ր. 37 կ., երրորդ 93 ր. 35 կ., չորրորդ 92 ր. 37 կ., ներքին 5⁰ առաջին փոխառութեան տոմսակը արժեք 220 ր. 75 կ., երկրորդ 216 ր. 25 կ., արեւելեան առաջին փոխառութեան տոմսակը 90 ր. 75 կ., երկրորդ 90 ր. 75 կ., երրորդ 90 ր. 75 կ., սակայ 8 ր.: Առևսաց 1 ըսուբլ Լօնգօնի վրա արժեք 24,⁹₁₆₁ պէնս, ողուսաց 100 ր. Համբուլգի վրա արժեք 210 մարկ, 25 պէնս, Փարիզի վրա 200 ֆր. 50 սահմանի:

